THE BURMA IMMIGRATION EMERGENCY PROVISIONS ACT,1947

===

3(1) No foreigner shall enter the Union of Burma without an immigration permit issued by the Controller or by any Official authorized to issue such permits or a valid passport duly visaed or endorsed by or on behalf of the President:

4(2) All such conditions shall be deemed to be conditions for allowing the holder of such permit or visa to enter or remain in the Union of Burma, and a breach of any of these conditions shall render the holder liable to deportation from the Union of Burma if the President of the Union so directs.

13(1) Whoever enters or attempts to enter the Union of Burma or whoever after legal entry remains or attempts to remain in the Union of Burma in contravention of any of the provisions of this Act or the rules made there under or any of the conditions set out in any permit or visa shall be punished with imprisonment for a term (which may extend from a minimum of six months to a maximum of five years or with fine of a minimum of K.1500 or with both.)

13(2) Whoever being the carrier knowingly brings or attempts to bring into the Union of Burma any person not authorized to enter the Union of Burma shall be liable to imprisonment for a term (which may extend from a minimum of six months to a maximum of five years or to a fine of a minimum of K.1500) for ever such person brought or attempted to be brought into Burma or to both.

13(5) Whoever assists or attempts to assist any person to enter the Union of Burma, illegally or knowing that a foreigner is remaining in the Union of Burma in contravention of any of the provisions of this Act or the rules made there under willfully assists or attempts to assist him to remain in the Union of Burma shall be punished with imprisonment for a term (which may extend from a minimum of six months to a maximum of five years or with fine of a minimum of K.1500 or with both.)

Reference

http://www.mip.gov.mm/portfolio/the-burma-immigration-emergency-provisions-act1947/

နိုင်ငံခြားသားများနှင့် သက်ဆိုင်သော (သို့တည်းမဟုတ်) ပြည်တွင်းတွင် နေထိုင်မည့်သူတစ်ဦး အနေဖြင့် သိရှိရမည့် ဥပဒေများ

===

(၁၉၄၇)ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး လတ်တလောပြဋ္ဌာန်းချက်များ အက်ဥပဒေ

ဥပဒေပုဒ်မ။ ၃(၁) ကြီးကြပ်ရေးဝန်က ထုတ်ပေးသည့် သို့တည်းမဟုတ် ထိုသို့ ထုတ်ပေးရန် အာဏာရအရာရှိ တစ်ဦးဦးက ထုတ်ပေးသည့် ပြည်တွင်းဝင်ရောက် နေထိုင်ခွင့် လက်မှတ်မပါဘဲနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတအစား ဖြစ်စေ၊ နည်းလမ်းတကျ ပြည်ဝင်ခွင့် ပြုထားသောခိုင်လုံသည့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်မပါဘဲနှင့်သော် လည်းကောင်း၊ မည်သည့် နိုင်ငံခြားသားမျှ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင်းသို့ မဝင်စေရ။

ဥပဒေပုဒ်မ။ ၄(၂) အဆိုပါစည်းကမ်းချက်အားလုံးသည် ထိုအခွင်လက်မှတ် သို့တည်းမဟုတ် ဗီဇာရသူအား ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုထားသော သို့တည်းမဟုတ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုထားသော စည်းကမ်းချက်များဟု မှတ်ယူရမည်။ ထိုစည်းကမ်းချ တစ်ခုခုကို ချိုးဖောက်လျှင် ထိုလက်မှ ရသူသည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်စေ နိုင်ငံတော်သမ္မတ က ညွှန်ကြားပါက နှင်ထုတ်ခြင်းခံရမည်။

ဥပဒေပုဒ်မ။ ၁၃(၁) ဤအက်ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ဖြစ်စေ၊ ဤအက်ဥပဒေအရပြုသည့် နည်းဥပဒေများနှင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်တွင်းဝင်ရောက် နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ်၊ သို့တည်းမဟုတ် ပြည်ဝင်ဗီဇာတွင် ဖော်ပြထားသည့် စည်းကမ်းချက်များနှင့် ဖြစ်စေ၊ ဆန့်ကျင်လျက်၊ ပြည်ထေ နိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သူသည်၊ သို့တည်းမဟုတ် ဝင်ရ အားထုတ်သူသည်၊ သို့တည်းမဟုတ် တရားဥပဒေနှင့်အညီ ဝင်ရောက်ပြီးမှ၊ အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဆန့်ကျင်လျက် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင်နေသူသည်၊ သို့တည်းမဟုတ် နေရန်အားထုတ်သူသည် (အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် (၆) လမှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်အထိ ဖြစ်စေ၊ အနည်းဆုံးငွေဒဏ်ကျ ၁၅၀၀ ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ် လုံးဖြစ်စေ) စီရင်ခြင်းခံရမည်။

ဥပဒေပုဒ်မ။ ၁၃(၂) မည်သည့်သယ်ယူပို့ဆောင်သူမဆို ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ခွင့် မရသည့် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား ထိုသို့ဝင်ရောက်ခွင့် မရ ကြောင်းသိလျက်နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ သွင်းဆောင် လာလျှင်ဖြစ်စေ၊ သွင်းဆောင်ရန် အားထုတ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ယင်းသို့ သွင်းဆောင်ခဲ့သော၊ သို့တည်းမဟုတ် သွင်းဆောင်ရန် အားထုတ်ခဲ့သော လူဦးရေအလိုက် လူတစ်ဦး အတွက် (အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် (၆)လမှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ် (၅)နှစ်အထိဖြစ်စေ၊ အနည်းဆုံးငွေ ဒဏ်ကျပ်၁၅၀၀ ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံး ဖြစ်စေ) စီရင်ခြင်း ခံရမည်။

ဥပဒေပုဒ်မ။ ၁၃(၅) မည်သူမဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းသို့ တရားဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်၍ ဝင်ရောက်စေရန် ကူညီလျှင်ဖြစ်စေ၊ ကူညီရန်အားထုတ်လျှင် ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးက ဤအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ် သို့တည် ဤအက်ဥပဒေအရ ပြုသည့် နည်းဥပဒေတစ်ခုခုကို ဆန့်ကျင်၍ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် နေထိုင် လျက်ရှိသည်ကို သိလျက်နှင့် ယင်းသို့ ဆက်လက်နေထိုင်စေရန်၊ တမင် သက်သက် ကူညီလျှင်ဖြစ်စေ၊ ကူညီရန်အားထုတ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ (အနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် (၆)လ မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ် (၅)နှစ်အထိ ဖြစ်စေ၊ အနည်းဆုံးငွေဒဏ်ကျပ် ၁၅၀၀ ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံး ဖြစ်စေ) စီရင်ခြင်း ခံရမည်။